

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Eremciuc Ghenadie, Pitic Mariana, Donos Aliona,

a judecat, fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul Guțan Marcel, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Vdovicenco Dumitru xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.08.2020 – 03.11.2021;

Instanța de apel: 29.11.2021 – 25.10.2022;

Instanța de recurs: 31.01.2023 – 14.11.2023.

Asupra recursului menționat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2021, Vdovicenco Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.361 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

S-au dispus încasarea, în beneficiul statului, de la inculpat, a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 100 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, într-o perioadă nedeterminată de timp, însă până la 14 iunie 2020, inculpatul Vdovicenco Dumitru, urmărind scopul deținerii și folosirii documentelor oficiale false, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă și urmărind scopul obținerii unui permis de conducere fals, eliberat pe numele său de către autoritățile competente a Republicii Moldova, cunoscând cu certitudine condițiile legale de obținere a unui asemenea act, prestând informații privind datele sale de identitate unor terțe persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, a intrat în posesia permisului de conducere nr.181600217, pretins a fi eliberat la 23 februarie 2018 de autoritățile competente ale Republicii Moldova pe numele lui Vdovicenco Dumitru, născut la xxxxxx xxxxxx.

Ulterior, Vdovicenco Dumitru a deținut actul indicat supra până la 14 iunie 2020,

aproximativ la orele 11:30, când, aflându-se la volanul automobilului de marcă „Dacia Sandero” cu n.î. XXXXXXXX, fiind stopat de către angajații Inspectoratului Național de Patrulare în mun. Chișinău, la intersecția str. Calea Ieșilor cu șos. Balcani, în procesul verificării actelor, a prezentat permisul de conducere nr.181600217, eliberat pe numele său de către autoritățile Republicii Moldova.

Potrivit raportului de constatare tehnic-științifică nr.34/12/1-R-2467 din 01.07.2020, blancheta permisului de conducere pe numele lui Vdovicenco Dumitru, a.n.xxxxxxx cu nr.181600217, a fost confecționat din material din polimer, cu utilizarea tehnicii computerizate de multiplicare-imprimanta InkJet color la aplicarea recuzitelor blanchetei (plasa de protecție, imagine foto, textele de tipar, numărul, liniaturile rubricilor, denumirea rubricilor, codul de bare), nu la întreprinderea specializată în confecționarea blanchetelor de documente autentice de acest tip.

Fiind stabilit că inculpatul se eschivează de la prezentarea în instanța de judecată, potrivit art.321 alin.(2) pct. 1), alin.(6) Cod de procedură penală, cauza penală a fost examinată în lipsa acestuia, în privința lui fiind pornit dosar de căutare.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut că, în drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal - deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi *sau eliberează de obligații*.

3. Avocatul Guțan Marcel, în numele inculpatului, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat sau să-i fie aplicată o pedeapsă *mai puțin severă* – amendă minimă sau muncă minimă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului declarat, a invocat că examinarea cauzei în lipsa inculpatului a dus la încălcarea dreptului acestuia la un proces echitabil, prevăzut de art.6 din CEDO.

Totodată, instanța de fond a respins argumentele apărării, în lipsa unor motive plauzibile, luând poziția acuzării, ce duce la concluzia de neimparțialitate a instanței de judecată. Nu au fost prezentate nici probe care confirmă vinovăția inculpatului, iar cauza nu a fost cercetată sub toate aspectele, complet și obiectiv. Mai mult, în cazul comiterii unei infracțiuni ușoare și în prezența alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru săvârșirea acestei infracțiuni, instanța de fond nu a motivat necesitatea aplicării pedepsei cu executare a închisorii.

Consideră că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate, deoarece urmărirea penală nu a fost efectuată obiectiv, învinuirea înaintată nefiind bazată pe probe directe și pertinente ce ar confirma vinovăția acestuia, iar sentința de condamnare contravine prevederilor art.art.8 alin.(3), 389 Cod de procedură penală.

Prin urmare, acțiunile inculpatului nu poartă un caracter penal, având în vedere declarațiile date de către acesta în cadrul urmăririi penale, deci, acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(1) Cod penal, și anume, lipsește latura obiectivă și urmarea prejudiciabilă, în privința lui Vdovicenco Dumitru urmând a fi pronunțată o sentință de achitare.

Totodată, în cadrul examinării cauzei a fost stabilite drept circumstanțe atenuante faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, nu are antecedente penale, inclusiv a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspunderea penală, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Astfel, inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, iar circumstanțele atenuante micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei, împrejurări în care pedeapsa aplicată

instanța de fond este prea aspră, la stabilirea căreia, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea penală.

Subsidiar, a menționat că organul de urmărire penală și instanța de judecată în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

În concluzie, a invocat că inculpatului în cadrul examinării cauzei în instanța de fond i-au fost încălcate mai multe drepturi procedurale și principiile generale ale procesului penal, și anume: dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, principiul individualizării pedepsei, dreptul accesului liber la justiție.

În aceste circumstanțe, consideră ca fiind justificată pronunțarea unei decizii de achitare sau aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse echitabile în raport cu fapta săvârșită, mai puțin severă, sub formă de amendă minimă sau muncă minimă neremunerată în folosul comunității, nefiind rațional ca acesta să execute pedeapsa aplicată de către instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2022, apelul declarat a fost respins, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentința de condamnare, stabilind în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, deși, inculpatul nu și-a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale, vinovăția acestuia a fost confirmată prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, și anume: declarațiile martorilor Zestrea Ion și Visan Ion; procesul-verbal de ridicare din 14.06.2020; raportul de constatare tehnic-științifică nr.34/12/1-R-2467 din 01.07.2020; corpul delict – permisul de conducere nr.181600217, eliberat la 23.02.2018, eliberat pe numele lui Vdovicenco Dumitru; răspunsul de la Agenția Servicii Publice nr.03/6035 din 27.07.2020, conform căruia Vdovicenco Dumitru nu a fost documentat cu permis de conducere în Republica Moldova.

Instanța de fond corect a constatat că, prin acțiunile sale, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal, concluzia în acest sens fiind argumentată atât din punct de vedere al cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și al prevederilor legale.

Argumentele apărării că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii au fost respinse, pe motiv că instanța de fond anume din totalitatea semnelor constitutive ale infracțiunii a reținut în seama inculpatului vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare sau vânzare a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, la caz, fiind constatat că anume inculpatul a *confecționat*, deținut și folosit permisul de conducere nr.181600217, eliberat la 23 februarie 2018 pe numele lui Vdovicenco Dumitru, iar afirmațiile inculpatului că a procurat permisul de la o persoană pentru suma de 1 800 euro, care l-a convins că nu este fals, fiind irelevante or, acesta cunoaște cu certitudine că, pentru a obține un permis de conducere, urmează mai întâi să susțină un examen, ceea ce acesta nu a făcut, prin urmare era conștient că permisul procurat

contra sumei de 1 800 euro nu poate fi veridic.

Mai mult, cunoscând că deține un permis fals, inculpatul l-a folosit și la 14.06.2020, aproximativ la ora 11.30, aflându-se la volanul automobilului de model „Dacia Sandero” cu n.î. XXXXXXXX, fiind stopat de către angajații Inspectoratului Național, a prezentat spre verificare permisul de conducere nr.181600217.

Prin urmare a fost demonstrată și legătura cauzală dintre deținerea și folosirea documentelor oficiale false, fiind stabilit că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, a obținut un permis de conducere fals, care i-a acordat drepturi și l-a eliberat de obligații.

Nu și-au găsit confirmare nici alegațiile apărării că prin examinarea cauzei în lipsă, inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, principiul individualizării pedepsei, dreptul accesului liber la justiție, deoarece posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului este admisă de CtEDO, în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei. Astfel, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință învinuirea, iar examinarea cauzei în lipsa acestuia a fost dispusă ca urmare a comportamentului și atitudinii sale față de instanța de judecată, însă, drepturile acestuia au fost reprezentate de către avocatul desemnat de către CNAJGS, Guțan Marcel.

Totodată, apărarea a solicitat ca inculpatul să fie achitat sau să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, însă, această poziție nu a putut fi verificată, deoarece inculpatul s-a eschivat de la judecată în instanțele de fond, renunțând în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal. Prin urmare, nu este cunoscută poziția inculpatului, inclusiv referitor la modalitatea de executare a pedepsei solicitate de către avocat, odată ce acesta se află în căutare.

Sunt nefondate argumentele apărării invocate în susținerea faptului că inculpatul nu a comis infracțiunea de falsificare a documentului oficial, considerând că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece probele prezentate și cercetate demonstrează că anume inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, iar careva probe care ar combate aceste concluzii nu au fost prezentate.

Instanța de apel a respins și celelalte argumente expuse de apărare în apelul declarat, menționând că instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument avansat de părți, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.75-77 Cod penal și a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, nu a recunoscut vina și s-a eschivat de la judecată, anterior a mai fost condamnat, pedeapsa aplicată acestuia fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Respingerea cererii privind trecerea cheltuielilor judiciare în sumă de 2 100 lei în contul statului este fondată pe prescripțiile art.229 alin.(2) Cod de procedură penală, care prevede un mecanism de recuperare a cheltuielilor suportate de stat în legătură cu desfășurare procesului penal, prin obligarea condamnatului de a compensa toate aceste plăți, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării cu avocat care acordă asistenta juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

5. Avocatul Guțan Marcel, în numele inculpatului, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, contestă hotărârile adoptate și solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat sau să-i fie aplicată o pedeapsă *mai puțin severă* – amendă minimă sau muncă minimă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor din apel, suplimentar indică faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiind omise argumentele apărării puse la baza solicitării de aplicare a unei pedepse non privative în privința inculpatului.

Consideră că instanța de apel nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, pe persoana celui vinovat și de circumstanțele atenuante stabilite, iar neprezentarea inculpatului în instanța de judecată nu poate fi decisivă la stabilirea pedepsei cu închisoarea, care este una disproporțională în împrejurările constatate.

Astfel, inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, iar izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în raport cu personalitatea acestuia și fapta comisă. Mai mult, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și neîncredere în lege, ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6. La recursul declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, manifestând dezacordul cu recursul declarat și a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția de condamnare a inculpatului, aplicându-i o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, completul de judecată consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl admite, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată constată că, titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În acest context, în raport cu temeiurile pentru recurs art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs tine să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și

prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării. Probele administrate demonstrează în afara oricăror dubii vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(1) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșită de inculpat și semnele componenței de infracțiune (fapt recunoscut chiar și în recursul declarat).

Totodată, urmează a fi respinse afirmațiile apărării că nu au fost prezentate probe directe și pertinente ce ar confirma vinovăția inculpatului, deoarece concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal, rezultă din totalitatea probelor administrate, apreciate de instanța de judecată conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La fel, instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele apărării că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate și anume - lipsește latura obiectivă a infracțiunii. La caz, fiind stabilit că aceasta constă în fapta prejudiciabilă concretizată prin acțiunea de deținere și folosire de către inculpat a permisului de conducere nr.181600217, eliberat la 23 februarie 2018, pe care acesta l-a procurat, achitând suma de 1 800 euro (împrejurări care dovedesc că nu a fost respectată procedura legală de obținere a documentului oficial) și l-a prezentat în procesul de verificare a actelor de către angajații Inspectoratului Național de Patrulare.

Potrivit art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurile de casare nominalizate, completul de judecată constată că, criticile aduse de către titularul cererii de recurs în sensul că, nu s-a motivat aplicarea celei mai aspre pedepse – sub formă de închisoare, și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

Conform art.414 alin.(1), (5) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate.

În acest context, instanța de recurs notează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și

reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Astfel, potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, la rândul său, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art.75 alin.(2) Cod penal, *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

Subsidiar, completul de judecată notează că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Referitor la criticile apărării în partea ce se ține de individualizarea pedepsei, și anume, cu privire la faptul că pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului este disproporțională în raport cu caracterul, gradul prejudiciabil al infracțiunii și circumstanțele cauzei, completul de judecată, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că, la examinarea apelului, instanța nu a respectat întru totul prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Potrivit materialelor cauzei, prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2021, Vdovicenco Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.361 alin.(1) Cod penal, sancțiunea cărui prevede amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau închisoare de până la 2 ani.

Prin urmare, inculpatului i-a fost stabilit cel mai aspru tip pedeapsă, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Însă, instanța de recurs constată insuficiente și neîntemeiate concluziile instanței de apel ce au dus la menținerea pedepsei sub formă de închisoare, fără a pune în discuție posibilitatea stabilirii unei pedepse alternative închisorii, cu indicarea expresă a motivelor ce fac imposibilă aplicarea pedepselor alternative, cum sunt: amenda sau munca neremunerată în folosul comunității.

Analizând decizia supusă recursului, completul de judecată consideră pripită concluzia instanței de apel potrivit căreia pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare va

contribui la realizarea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului. Or, la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate. Neglijarea unora din aceste criterii, constituie temei pentru casare a hotărârii contestate.

Așadar, circumstanțele cauzei, potrivit art.75 Cod penal, se referă atât la cele care atenuază răspunderea, cât și la cele care agravează răspunderea, de care instanțele de fond sunt obligate să țină cont la individualizarea pedepsei.

Din considerentele expuse, completul de judecată conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către avocat, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Admite recursul declarat de către avocatul Guțan Marcel, în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Vdovicenco Dumitru xxxxxx*, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține, fiind irevocabilă în această parte.

Decizia, în partea dispunerii rejudecării cauzei, nu se supune căilor de atac.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie

Pitic Mariana

Donos Aliona

O p i n i e   s e p a r a t ă**a judecătorului Țurcan Anatolie**

Conform art.art.339 alin (7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe Vdovicenco Dumitru

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2021, Vdovicenco Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.361 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2022, apelul declarat a fost respins apelul declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 noiembrie 2023, a fost admis recursul declarat de avocatul M. Guțan în numele inculpatului, casată parțial decizia Curții de Apel, în latura penală – în partea stabiliri pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei penale, în această parte, la Curtea de Apel Chișinău.

La soluționarea cauzei penale asupra recursului menționat supra, în cauză, expun opinia separată reieșind din următoarele.

Disponând rejudecarea în latura pedepsei penale, instanța de recurs ordinar s-a bazat pe faptul că, a fost insuficient de motivată soluția de stabilire a pedepsei sub forma cea mai aspră – cu închisoare.

Am optat pentru menținerea hotărârilor instanțelor de fond, or, instanța de apel, menținând sentința, a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.75-77 Cod penal și a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, nu a recunoscut vina și s-a eschivat de la judecată, anterior a mai fost condamnat, pedeapsa aplicată acestuia fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

În acest sens, țin să menționez că, în recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, se semnalează faptul că instanța de apel, în decizia pronunțată, nu a dat răspuns la toate argumentele din apelul său și prin urmare solicită inclusiv și alternativa de a dispune rejudecarea cauzei, însă pedeapsa a fost stabilită în limitele Legii și nu a dus la lipsirea lui Vdovicenco Dumitru de posibilitatea de a primi răspuns la argumentele invocate în apel, fapt ce ar echivala cu nerespectarea art.6 CEDO.

Pentru aceste motive am considerat că, este corectă soluția de respingere a recursului, cu menținerea deciziei atacate.

Judecător

Țurcan Anatolie